

ELECCIONS AL PARLAMENT – DEMANDES QUE FEM ALS PARTITS POLÍTICS

Fins ara la gent gran ha estat invisible per la societat, especialment la que viu en residències. No han tingut millor tracte les persones amb diversitat funcional. Aquesta absència també l'hem vist en els programes electorals dels partits polítics, i si contemplaven algunes mesures de millora, han estat les primeres promeses incomplertes. Tampoc s'han implementat les diverses Propostes de resolució aprovades en Comissió i en Plens del Parlament.

La pandèmia ha tret a la llum la situació límit en què es trobaven les residències, amb mancances endèmiques que fins ara cap govern ha tingut voluntat de resoldre.

Per tot això, demanem als partits polítics un posicionament clar respecte de les mesures que proposem, que detallem tot seguit, així com una explicació de com pensen implementar-les.

1. Modificació de la Cartera de Serveis de 2010, d'aplicació a les residències de gent gran i a les d'usuaris amb diversitat funcional

- Cal modificar la ràtio de personal gericultor, perquè s'estableixi una ràtio mínima d'un gericultor per a cada quatre persones en horari diürn, i un per cada deu al torn de nit; mesura que ha de quedar clarament recollida sense necessitat d'efectuar cap càlcul.

- Disposar de servei mèdic i d'infermeria 24 hores al dia. Actualment, un alt percentatge de ciutadans que viuen a les residències geriàtriques són pacients amb una alta comorbiditat, els quals pateixen diverses patologies cròniques que els fan altament vulnerables. L'atenció a les residències ha de comptar amb recursos assistencials, tant humans com d'equipament sanitari, per atendre durant 24 hores al dia les descompensacions i reaguditzacions d'aquests pacients.

- Ampliació de les hores establertes per a la resta de personal tècnic (fisioterapeutes, terapeutes ocupacionals, psicòlegs, educadors socials, treballadors socials...), imprescindibles per la salut integral dels residents.

2. Equipament mèdic

Dotar a les residències d'un equipament mínim indispensable: electrocardiograma, disposició d'oxigen, possibilitat de fer tractaments endovenosos (sèrum, antibiòtics...) i per això és necessari el personal sanitari que demanem. Fet que no pot suposar, en cap cas, la discriminació dels residents en la derivació als hospitals quan sigui necessària.

3. Supressió dels EAR (Equips d'Atenció Residencial) a càrrec de MUTUAM i altres empreses

Supressió definitiva i immediata dels EAR, a càrrec de MUTUAM i altres empreses, en totes les residències públiques, i elaboració d'un pla per a suprimir-los en totes les residències privades.

El traspàs a l'Atenció Primària dels fons fins ara destinats als EAR, així com la millora substancial del seu finançament. Ampliació de la dotació de personal, metges de geriatria i personal d'infermeria.

4. Revertir la privatització de la gestió de les residències, de gent gran i persones amb diversitat funcional

Serveis públics de gestió pública, perquè és l'única manera d'evitar l'especulació amb els drets d'ancians i dependents.

Donada l'escassetat de places, és imprescindible un Pla per a la construcció urgent de residències públiques, per garantir l'accés a totes les persones que en necessiten, mantenint-les al seu entorn més proper.

Tanmateix, cal dissenyar un Pla que garanteixi l'atenció a les persones al llarg de la seva vida, en funció de l'evolució de les seves necessitats i grau de dependència.

Les inspeccions que realitzin les Administracions Públiques, tant les rutinàries com les fetes arran de denúncies, hauran de ser **REALS i SENSE PREAVÍS**, per garantir el control de la gestió i la protecció als ancians. També caldrà informar del resultat d'aquestes inspeccions al Consell de Participació.

6. Controls de la qualitat dels serveis

Les administracions públiques han d'efectuar els controls periòdics necessaris per a garantir uns nivells adequats de neteja, material, qualitat alimentària, atenció mèdica i substitució del personal en cas de vacances, absències, etc. Caldrà recavar informació dels representants de familiars i usuaris i informar del resultat al Consell de Participació del centre.

7. Manteniment de les infraestructures

Les administracions públiques han de garantir una inversió suficient en el manteniment de les infraestructures que els corresponen i controlar que les entitats gestores realitzin les que són de la seva competència.

8. El maltractament no pot sortir gratis

Les sancions per faltes molt greus hauran de donar lloc a l'exclusió de l'empresa i responsables directes per a futurs concursos de gestió en qualsevol àmbit de l'administració, encara que es constitueixi nova societat. En la resta de les sancions, hauran de restar punts del total obtingut per l'empresa en qualsevol concurs al qual pugui concórrer. Aquest apartat no pot significar la pretensió de mantenir la gestió privada de les residències.

S'ha de promoure les modificacions legislatives que siguin necessàries perquè els serveis d'urgències dels hospitals o els CAPS tinguin l'obligació d'informar el Ministeri fiscal quan detectin la possible existència d'un cas de maltractament.

9. Consells de Participació

Modificació del Capítol IV del Decret 202/2009, de 22 de desembre, dels òrgans de participació i coordinació del Sistema Català de Serveis Socials.

Incrementar a cinc el nombre de representants dels familiars, ja que són els que realment estan en condicions de vetllar pels interessos dels residents.

Incloure a l'Associació de Veïns del barri amb un representant, amb veu i vot.

El Consell de Participació ha de tenir capacitat de decisió en els aspectes que concerneixen directament la vida dels residents, així com en tot el que tingui a veure amb el funcionament del centre.

Les reunions han de ser, com a mínim, trimestrals, tret que circumstàncies excepcionals aconsellin la celebració de reunions amb major assiduitat, a petició de qualsevol membre del Consell.

10. Mesures amb relació a la pandèmia

10.1 Residències de referència o 'buffers'. Trasllat de residents positius en coronavirus entre residències.

El juliol de 2020 la Conselleria de Salut va decidir instal·lar oxigen a més de 40 residències d'arreu del territori, amb la intenció de derivar-hi residents positius en coronavirus d'altres centres.

Posar oxigen sense personal sanitari les 24 hores per atendre els malalts ni cap altre equipament mèdic NO RESOL RES, introdueix el virus en la residència receptora i posa en perill els seus usuaris i treballadors.

Per atendre a persones positives en coronavirus són necessaris metges i personal d'infermeria, així com equips i recursos mèdics que no existeixen en les residències. Amb aquesta mesura es torna a discriminar als residents i se'ls deixa sense accés a la sanitat pública.

Per aquestes raons, REBUTGEM l'actuació de la Conselleria de Salut.

Demanam posicionament en contra d'aquesta mesura i compromís de la seva anul·lació.

Proposem aïllar els residents positius FORA de les residències, en centres o espais medicalitzats (hotels, espais de nova creació com la residència Paral·lel de la ciutat de Barcelona, mútues, etc.) NOMÉS de positius.

10.2 Visites i sortides dels residents

Durant mesos els residents han sofert un aïllament absolut, sense contacte amb els seus familiars i el resultat ha estat un enorme deteriorament físic i psíquic. Cada residència fa el que vol, vulnerant absolutament els drets de les persones i de les seves famílies. Així, hi ha centres verds sense cap cas positiu ni sospitós, però les empreses gestores impedeixen les visites dels familiars; altres han dit als familiars que fins que assolim la immunitat no deixaran entrar les famílies.

Els residents mantenen intactes els drets constitucionals, per la qual cosa no és possible limitar-los sense la prèvia declaració, com a mínim, de l'estat d'alarma. Si ho permetem obrim la porta a què es pugui fer amb qualsevol de nosaltres.

El tracte que se'ls dona és de mobles vells, als quals podem arraconar en una habitació o tancar-los com a presoners sense delictes ni condemna. És una actuació antidemocràtica, impròpia d'un país que reclama drets, però després els denega a una part de la seva població.

Cal garantir als residents la llibertat de moviments, d'interacció social i els drets de ciutadania de manera integral, igual que es garanteixen per a la resta de població. Per això s'ha de prioritzar l'aplicació de recursos per fer-los possible abans que els confinaments i els aïllaments.

Volem que a totes les residències amb classificació verda o taronja es puguin fer visites diàries, mínim una hora.

S'ha de garantir que a totes les residències amb classificació verda o taronja es puguin fer sortides a l'exterior per fer passejos, sortides de curta durada o de durada llarga de més d'un dia. Per què segons el Pla Sectorial de desembre només poden sortir els residents autònoms? És més segur que surtin sols que acompanyats dels familiars? Es discrimina a les persones, es deixa a les mans de les empreses gestores la decisió de si un resident és autònom i se'ns dona als familiars un tracte poc més que de delinqüents, donat que no es considera segur que puguin sortir acompanyats per nosaltres.

Volem que tots els residents puguin sortir, acompanyats dels familiars quan sigui necessari.

S'hauria d'establir algun sistema que permeti mantenir contacte físic entre familiars i residents amb Alzheimer o deficiències cognitives, ja que aquestes persones amb l'actual sistema no poden interactuar ni reconèixer als familiars.

Cal que s'adoptin mesures per assegurar el compliment del Pla Sectorial a totes les residències i imposar les sancions que corresponguin per l'incompliment.

Les direccions de les residències no poden limitar / prohibir els drets de les persones, per això no volem que tinguin cap marge de decisió respecte de les visites i les sortides. No hem d'oblidar que la gestió es troba, en gran part, en mans d'empreses de l'IBEX 35 i fons d'inversió, i els drets de les persones mai poden estar a les seves mans.

S'han d'establir sistemes que permetin mantenir el contacte entre residents i familiars, videoconferències, trucades telefòniques, etc., especialment en el cas de residències amb la qualificació de vermelles.

Tanmateix, l'administració ha de garantir que les famílies reben informació puntual i detallada de la situació del resident. Els poders públics no poden avalar ni permetre l'actual política d'opacitat per part de les empreses gestores, perquè tothom oblida que ni tenen la tutela dels residents, ni poden obstaculitzar els seus drets ni el dels familiars.

S'ha d'establir un canal de comunicació, preferentment telefònic, entre les famílies i l'administració, per resoldre de forma eficaç els dubtes i problemes que troben moltes persones, ja que sovint les direccions de les residències impedeixen o limiten les visites/sortides a l'exterior als seus familiars. No es tracta de fer un canal de reclamació o de denúncia, es tracta de tenir una eina que permeti una resolució molt ràpida, com a màxim dos dies. La gent gran l'única cosa que no té és temps, per això una resposta lenta no és una solució.

Que una residència sigui classificada com vermella en lloc de ser-ho taronja en moltes vegades depèn de la incapacitat de l'empresa per gestionar els casos i per fer la sectorització pertinent, no perquè per les característiques de la residència no es pugui fer. El que demanem és que aquestes residències siguin intervingudes, per evitar riscos als residents, a més de recuperar els contactes amb les famílies i els seus drets constitucionals.

10.3 Respecte de la cobertura de les places que han quedat vacants, a residències de gent gran i a les de persones amb diversitat funcional.

És imprescindible que NO es cobreixin les places vacants fins a aconseguir que en tots els centres les habitacions siguin individuals, per tal de poder efectuar un adequat aïllament, de manera que es pugui minimitzar el risc de contagis entre els residents.

Una altra raó per fer-ho és la de procurar el respecte a la intimitat i millora de les seves condicions de vida, oferint-los un espai vital propi.

Barcelona, 24 de gener de 2021